

men vi vil under udvalgsarbejdet lytte til de kommentarer, der kommer fra genbrugsbranchen, så vi kan sikre et øget genbrug.

Elisabeth Arnold (RV):

Noget af det interessante ved den moderne miljøpolitik er, at affald ikke er affald, men affald er en vare, og derfor kan ændringer af afgiftsniveauer og særlige kompensationsordninger pludselig forvride det miljømæssige sigte, der oprindeligt var med ordningen.

Det er jo pudsigt. Når man læser bemærkningerne til lovforslaget og ser på den vinkel, som Det Radikale Venstre har haft på det, kan man se, at miljøsigtet skulle fastholdes, og derfor har vi ladet os påvirke af, at der var en rapport, der viste, at kompensationsordningen ikke øgede miljøsigtet, at kompensationsordningen ikke sikrede størst mulig genanvendelse af affaldet.

Det synes vi selvfølgelig var noget, som vi burde tage hånd om og skulle reagere på, og derfor er det jo pudsigt at høre specielt den konservative ordfører sige, at dette forslag er en bombe under miljøet. Det tyder jo på, at man, selv om man har miljømæssige briller på, kan vurdere et forslag som det her vidt forskelligt.

Det Radikale Venstre går ind for forslaget her, men vi synes selvfølgelig, vi skal lytte til de svar, som de spørgsmål, fru Gitte Seeberg vil stille i udvalget, afføder. For når man kan vurdere spørgsmålet så forskelligt, må der selvfølgelig en nøjere beskrivelse til af, hvad det egentlig er, der vil blive konsekvenserne af det her forslag.

Men vi ser frem til et grundigt og sagligt udvalgsarbejde og regner med, at fornuften og miljøet sejrer til sidst.

Kim Behnke (FP):

I mange år har vi ihærdigt forsøgt at få etableret mest mulig genbrugsindustri og genanvendelse i Danmark. Vi synes jo alle sammen, det er ærgerligt, at der f.eks. er så meget papir, der bliver destrueret frem for at blive genanvendt. Vi synes, det er ærgerligt, der er så meget affald, der går til deponering eller til forbrænding, hvis det i virkeligheden kan genanvendes.

Det er nu lykkedes for nogle få genanvendelsesindustrier at få skabt en meget hårfin balance, som gør, at de virksomheder kan eksistere. Og det er ikke nemt. Hvis vi f.eks. tager papirområdet, så er papir en international handelsvare, som er faldet og faldet og faldet i pris de

senere år. Derfor er mulighederne for at få økonomi i at genanvende papir ikke altid til stede.

En af konsekvenserne de senere år har været, at papirgenanvendelsesindustrien har været nødsaget til at være mere kritisk, mere kræsen med hensyn til lødigheden eller kvaliteten af det papir, de får tilbage. De foretrækker i vore dage at have aftaler med avistrykkerier og andre, hvor de er sikre på, at det papir, de får, har en bestemt lødighed.

Når det derimod gælder den papirmængde, der er indsamlet fra private husstande, ja, så er problemet ofte, at folk blander papir, ugeblade, plasticposer og alt muligt andet skrammel, og derefter har genanvendelsesindustrien problemet med at foretage en sortering, og de står med en masse affald bagefter, som de ikke har noget at gøre med. Hvis de nu skal til også at betale en afgift for at komme af med det affald, de plasticposer, hvor aviserne var i, osv., så er økonomien ikke længere til stede.

Så sker der det, at Redan, Makir, Averhoff, og hvad de ellers hedder, siger: Vi vil slet ikke have det affald. I kan køre det til kommunal forbrænding i stedet for. Vi vil ikke påtage os det arbejde, det er at få det ind på virksomheden, når vi først skal bruge ressourcer og penge på at sortere kvaliteterne, få papir for sig og affald for sig, og derefter skal betale for at komme af med affaldet. Og så bliver resultatet, kære minister, at de siger: Så gider vi slet ikke beskæftige os med det.

Og spørgsmålet er: Har vi så egentlig gjort miljøet en tjeneste? Man kan sige: Nå ja, det er lige meget. Det bliver så brændt af på en forbrændingsanstalt, og forhåbentlig bliver der lavet strøm og fjernvarme ud af varmen. Men vi har jo belastet den danske betalingsbalance med, at vi skal importere noget papir, fordi vi ikke genanvender så meget.

Med dette lille eksempel håber jeg, at det går op for ministeren, at ministeren gør sig selv, det danske samfund og miljøet en bjørnetjeneste. Denne nidkærhed, denne regnen på femte decimal – uha, der er nogle virksomheder, der tjener en krone på ikke at betale fuld deponeringsafgift – er simpelt hen uforskammet over for en branche, som har så svært ved at blive på markedet.

Forud for behandlingen i salen i dag har jeg med interesse læst bl.a. det tidsskrift, der hedder Miljøinformation, hvor de branche for branche fortæller, at hvis man vedtager den her afgift, så kan det godt være, at man tror, man